

اراده ی مردم سرزمینم پیروزی آفرید / نامه ی مجید توکلی از زندان اوین

آنجا که باید سراسر تشکر و قدردانی از عظمت ملتی بزرگ باشد، فقط از شادی و خوشحالی باید شروع کرد .

خوشحالم در زمانه و سرزمینی به دنیا آمده ام که آزادی خواهی و انسانیت با نهادهای پاک انسان های رسته از صفوف قدرت و ثروت عجین اس ت و این روح بزرگ در این شب اندیشی اربابان استبداد، چنان فروغ و ضیایی دارد که پندار باطل بیداد را ضایل و نقش بر آب ساخته است .

من از چند روز انفرادی و اعتصاب سخت به تماشای " همدلی و پیروزی اراده ی مردم " رسیده ام. امروز چنان شده که سختی و تلخی این چند روز برایم شیرین است و در بیان عظمت همدلی و حمایت مردم سبز سرزمینم زبانم الکن است و گریه ای از شوق جاری می کنم تا نشانی از احساس شرمندگی و کوچکی در برابر این همه بزرگی ایرانیان باشد و حقیقت ماجرا این است که اشک شوق در برابر این بزرگی انسانیت و ایمان یک ملت تنها بیان گویاست تا تشکر کنم از عظمت مهربانی و همدلی و همراهی و آزادی خواهی و انسانیت همه ی کسانی که ثابت کرده اند دوستانشان را تنها نمی گذارند .

و باید تشکر کنم و تشکر می کنم از همه ی زندانیانی که باز هم داستان همراهی و همسرایی مان تکرار شد و بدانند که ما همیشه با هم هس تیم. تشکر می کنم از رهبرانی که نشان دادند پدران و مادرانی نیک برای جنبش سبز هستند. تشکر می کنم از مادرانی که خود عزیزانی در بند دارند و مادرانی که خود روزگاری همسر و فرزند و پدر شهید دادند . تشکر می کنم از مادرانی که امروز فراتر از نقش همسری و مادری زندانیان سیاسی پیش برنده ی آرمان های سبز سرزمینان در دوران شدت یافتن سرکوب و ارباب هستند . تشکر می کنم از دختران نیک سرزمینم که گریه ی شوق مادرم را جاری کردند و امروز از زبان مادرم به آرزویم که - داشتن خواهر است - رسیده ام. تشکر می کنم از برادرانم - پسران ایستاده ی سرزمینم - که همه ثابت کرده اند مجید اند و مجید تنها نیست. از دانشجویان هم به خصوص باید بگویم که دین گران ایشان همیشه مرا شرمنده کرده است . و این بار از پرسنل انتظامی و اداری زندان و بیمارستان هم باید تشکر کنم که حمایت و همدلی ایشان از من و دهن کچی شان - به عده ای آدمیت فروخته که در پی درس عبرت سازی در بی توجهی به اعتراض به حقوق از دست رفته ی زندانیان هستند- را نیک به نمایش گذاشتند و سرانجام تشکر می کنم از خانواده ام و به خصوص از مادرم که در کنار پدرم معلمان سبز و استقامت و شجاعت و صداقت کودکی تا امروز بودند و هستند.

چه نیکوست که خرداد را ماه مردم گفتند و به خود اجازه ی جسارت می دهم که این اتفاق را پیروزی بزرگ بدانم . " پیروزی همدلی مردم و پیروزی پویایی رسانه ها". مردمی که در همه ی تلخی ها، در کنار هم بودن را فراموش نکرده اند و همدل و هم صدا مانده اند و رسانه هایی که سد سانسور ارباب و ته دید را شکستند. خوشحالم که یک شیطنت استبداد به رسوایی استبداد انجامید . خوشحالم که منادیان حقوق بشر فریاد تظلم خواهی ایرانیان را به گوش جهانیان و مقرر نشینان نهادهای بین المللی رساندند . خوشحالم که ثابت شد کوچک ترین اخبار - از انتقال به انفرادی و اعتصاب غذا و وخامت حال و خونریزی داخ لی و انتقال به بیمارستان های طالقانی و اوین و ...- در اندک زمانی مخابره می شود و این نشان از شکسته شدن سد ها و فیلتر ها دارد . نشان از عظمت رسانه های مستقل و آزاد دارد و نشان از آزادی خبرنگاران و گزارشگران سرزمینم .

این پیروزی و حمایت درسی بود برای فردای همه ی ما که اگر مردم بخواهند اما ... خواهد شد. استبداد نمی تواند خواسته اش را جامه ی عمل بیوشاند و به سرعت در برابر خواست و حمایت مردم عقب می نشیند . من فقط تشکر می کنم و تبریک می گویم به همه ی مردم سبز سرزمینم .

9 خرداد 1389

مجید توکلی

سالن 3 اندرزگاه 7 زندان اوین